

Протокол

№

гр. София, 30.06.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 30.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **5880** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именно повикване в 11:58 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – З. Р., редовно призован, явява се лично самоличността му се установи от рег карта.

ОТВЕТНИКЪТ – ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ ПРИ МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, редовно призован, не се представлява.

ПРЕВОДАЧЪТ – М. Д. Е., уведомен, явява се лично.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

НАЗНАЧАВА М. Д. Е. за преводач от български на пащу и обратно.

СНЕМА самоличността на преводача от предоставена лична карта:

М. Д. Е. – 63 г., неосъждан, български гражданин без дела и родство със страните.

Преводачът предупреден за наказателната отговорност по чл. 291 от НК, обеща да даде верен и точен превод.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Р. /лично и чрез преводача/: Знам за какво е делото. Желая да се гледа делото.

СЪДЪТ счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалбата.

ДОКЛАДВА административната преписка /АП/.

ДОКЛАДВА 2 бр. свои определения от 16.06.2025 г.

ДОКЛАДВА постъпили на 27.06.2025 г. писмени бележки от ответника, чрез юрк. К., с приложена актуална към 23.04.2025 г. за обстановката в А., с препис за жалбоподателя на български език.

КОНСТАТИРА, че в справката за А. към 23.04.2025 г. се съдържат данни идентични с тези, които са разгледани в оспореното решение, относно личното му положение, и по справката, която е представена по административната преписка - за режима на талибаните, за отношение към лица, които са свързани с предишния режим и са обсъдени в мотивите на оспореното решение.

СЪДЪТ /към жалбоподателя Р./: Вие имате адвокати, които са Ви написали жалбата нали?

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Р. /лично и чрез преводача/: Обадих се в Хелзинкския комитет и те ми написаха жалбата. Казаха, че на тази дата трябва да се явя пред Вас и те ще изпратят свой адвокат, но за съжаление не са тук.

СЪДЪТ ВРЪЧВА препис от писмена защита и приложената справка към неря на оспорващия.

Предвид изявлението на жалбоподателя, че адвокатът, който е подготвил жалбата, не е имал възможност да се яви днес, СЪДЪТ ще му предостави възможност за писмена защита.

На въпроси на Съда ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Р. /лично и чрез преводача/: Поддържам жалбата. Да, поддържам искането за разпит на свидетел. Първо, той ми е прекия командир. Той ме изпращаше да нося и предам на различни бойци под неговата команда, които воюват с талибаните. Той знае всичко какво се случваше с мен. Освен това, той ми е вуйчо.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА доказателствата по административната преписка.

ДОПУСКА до разпит водения от оспорващия свидетел за установяване на фактите и обстоятелствата, посочения в жалбата.

В залата се въведе свидетеля.

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличността на свидетеля:

Х. Р. – 42 г., който представи българска карта на чужденец с хуманитарен статут в Република България, със срок на валидност 03.14.2027 г.

Предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 НК за лъжесвидетелство, заяви:

СВИДЕТЕЛЯТ Р. /лично и чрез преводача/: Аз съм вуйчо на жалбоподателя и негов командир. Известна ми е наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Обещавам да говоря само истината.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на свидетеля.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Р. /лично и чрез преводача/: Първото, което искам да каже е дали наистина съм работил под неговото ръководство против талибаните?

СВИДЕТЕЛЯТ Р. /лично и чрез преводача/: Първо, благодаря за възможността да говоря тук. От уважение към Вашата институция и държавата Ви ще кажа няколко неща: аз живея тук, храня се и дишам. Освен това, в моята държава аз бях кметски наместник, заемал съм високи административни длъжности и разбирам напълно Вашите принципи и изискванията на Вашия закон. Никога няма да си позволя да Ви кажа нещо, което не е вярно. Той ми е племенник. Неговият дядо и баща ми са братя. Едно семейство, една земя, даже и презимето ни е еднакво. Аз бях командир на група против талибаните. Ние постоянно воювахме с талибаните и Даеш. Тогава, той беше моят шофьор и изпълняваше логистични задачи - да ги разнася с колата и да ги разпределя там, където му кажа, защото имаме различни постове и до тях се разкарвах хранителни продукти и такива неща и той ги носеше и даваше на всеки пост. Аз имах 500 човека

под ръководство. Моите възнаграждения бяха от Държавната служба за разузнаване и сигурност на А. (НДС). В чували получавах пари, за да разпределям после възнагражденията на тези хора, които бяха под моето ръководство, защото тези 500 души бяха не като официални, защото всички пушки и оръжия бяха техни, но мунициите и партроните, плюс храна и дрехи – бяха от нас. Защото тяхното задължение беше тяхната община - те трябваше да поддържат сигурността в общинския [населено място] Ва А., където се намира Тора Бора (Черна пещера).

На въпроси на Съда СВИДЕТЕЛЯТ Р. /лично и чрез преводача/: Да, работих за предишното правителство. Бях представител на държавната власт, рапубликанец. Жалбоподателят беше мой шофьор, под моето ръководство, под моята опека, от малък съм го възпитал така. В България дойдох може би преди 1 година и седем месеца. Талибаните са ясни по целия свят, това, че сме имаме амнистия е лъжа и измама. Първото, което ще Ви кажа – на 68 от тези 500 човека, които ръководех, отрязаха им главите! Категорично го знам това - по списък, идваха вечерта, извеждат ги от къщи, режат им глава или ги разстрелват пред вратата. Имам и много други, които са ги призовавали в тяхното управление. Отива човека там и повече никой не го вижда. За жалбоподателя - няколко пъти са пратени призовки и са го викали да отиде в районното управление, където другите са ходили и не са се връщали. Първо им казват: „Елате, елате, ние само искаме да ви разпитаме, да съберем малко информация.“, но аз, като отговорен човек за 500 последователи, които бяха под моето ръководство, Ви казвам, че доста хора така им повярваха и отидоха и не повече никой не ги видя. За да ми повярвате, ако Вие желаете, за всички тези хора, за които сега говоря, мога да Ви дам пълните имена и снимките на всички изчезнали и убити. От момента, в който дойдоха талибаните, хората почнаха да ги избиват в къщите им. След това, почнаха да ги викат един по един в управленията. И, до ден днешен продължава това нещо. Това е моята родина, аз това съм работил и хората ме познават и всеки ден ми изпращат информация. Преди 4 седмици последно ми предадоха информация за мой познат. Един човек от доброволческия отряд А. ме уведомява. Аз имам официално служебно писмо от президентството (предишното) на А., което гласи, че съм главен командир на 500 човека и отговарям за тях, същевременно имам заповед да стана кмет на общински град. Честно да Ви кажа, ако замине жалбоподателя за А., няма как да оцелее. Животът му ще бъде в опасност. Второ, казвам истината не защото, ако бъде приет в България ще ме изхранва, или ще ми дава пари, а защото аз съм длъжен да кажа истината такава каквато е! Защото е малко по-важен от останалите, защото той е човек, който редовно е носил хранителни продукти и други неща на постове и е доста известен там, знаят го. Талибаните разполагат сега с всички данни на разузнаването – имената на предишните агенти, адреси и каква работа вършат. Нашето семейство там, сме голямо и силно семейство, имахме кметове, зам.- кметове и други общественици при предишния режим. Нашето семейство е от 11 части. Всички от семейството са в Европа - Б., Х., една малка част са в И.. Къщите, в които сме живели, сега живеят талибани. Всеки член на семейството ни, ако го хванат талибаните, няма да живее.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Р. /лично и чрез преводача/: Мисля, че всичко, което каза беше изчерпателно.

СЪДЪТ ОСВОБОДИ свидетеля от залата.

СЪДЪТ счита делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ: Моля да уважите жалбата ми. Моля съдът да ми дадете право да остана в

България, защото животът ми е в опасност, ако се върна в А.. Искам да си спася живота и да живея тук законно и свободно, да работя и да се изхранвам сам. България е свободна, демократична, мирна и спокойна държава.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕДОСТАВЯ 14-дневен срок за писмени бележки на жалбоподателя и адвоката му и
ПРИКЛЮЧВА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ И ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В
СРОК!

За извършен устен превод в днешното съдебно заседание, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на преводача в размер на 170 лв. от бюджета на съда, за което се издаде РКО.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:49 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: